

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 6. Јануара 1891.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати упутницом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

ОБЈАВА

Према изборноме пропису о држању општинских зборована у престоници, Суд општине вар. Београда објављује, да су бирачки одбори за збор општински, који ће се држати 7. ов. мес. образовани овако:

а) За **кварт варошки**: Председник г. Јоца Симић, одборник: чланови: г. г. Мапојдо Кљидис, трговац; Сретен Новаковић, трговац; Димитрије Ђорђевић, трговац; Сима Видаковић, јорганџија и заменици: Младан Љубинковић, трговац и Аврам Нахман индустријанац.

б) За **кварт дорђолски**: Председник г. Видоје Виторовић, одборник; чланови г. г. Никола Кики, трговац; Милан Миладиновић ковач; Петар Матић, бакалин; Сава Ристић, шпекулант; и заменици: Јаков Дамјановић, предузимач и Тапасије Савић, кројач у граду.

в) За **кварт теразијски**: Председник г. Риста Петровић, одборник; чланови г. г. Милош Обркнежевић, ковач; Милан Белчевић, опанчар; Стеван Мијатовић, терзија; Живко Тодоровић, трговац; и заменици: Илија Јаковљевић, бакалин; Радоица Радонић каџиџија.

г) За **кварт савамалски**: Председник г. Коста Б. Михајловић; чланови г. г. Таса Данчевић, трговац; Јоца Шандоровић, трговац; Јевта Најдановић, месар; Милан Ж. Маринковић бакалин и заменици: Лука Теловић, трговац и Антоније Ђорђевић, бакалин.

д) За **кварт палилулски**: Председник г. Др. Марко Леко; чланови г. г. Ђока Б. Вељковић, земљоделац; Настас Крстић, трговац; Ђока Јовановић, шпекулант; Орден Анастасијевић зидар, и заменици: Спира Петровић каф. и Ристо Крстић каддрм.

ђ) За **кварт врачарски**: Председник Мих. Цветковић, одборник; чланови г. г. Стеван Миљковић, бакалин; Никола П. Михајловић, бакалин; Ђорђе Грбић, каф.; Милан Поповић месар, и заменици: Настас Димовић, лебар; Алекса Миловановић каф.

За заменике председника на случај потребе изабрани г. г. Мата Јовановић, Гавра Бркић, Милутин Марковић, Андра Одавић, Ј. Азријел и Милан Денчић, одборници.

Гласање на овоме збору вршиће се на овим местима:

а) За **кварт варошки** — у основно-мушкој школи код саборне цркве (дубровачка улица);

б) За **кварт теразијски** — у теразијској муш. школи (улица 2 јаблана);

в) За **кварт дорђолски** — у основној мушкој школи (Душанова улица);

г) За **кварт савамалски** — у основној мушкој школи (савска улица преко пута кварта);

д) За **кварт палилулски** — у основној мушкој школи (школска улица); и

ђ) За **кварт врачарски** — у основној мушкој школи (пријенољска улица, спреху војне болнице).

Од стране Суда општине вар. Београда 4. Јан. 1891. АБр. 21.

НАРЕДБА

УПРАВЕ ВАРОШИ БЕОГРАДА

По што се заразна болест шал и устобоља раширила у великој мери на говедима у граду Београду, па да би се њено ширење спречило и она што пре угушила, то се, на основу §. 20. и 26. „закона о заштити од сточних зараза“ и угушивању тих зараза, наређују ове ветеринарско-полицијске мере:

1. Забрањује се, до даље наредбе, употреба говеди за запрегу у овом граду и пуштање из авлије, па ма да су она и привидно здрава.

2. Болесна као и сумњива стока мора се затворити у штале. Под сумњивом стоком сматра се сва она, која је у једној и истој штали, где има и болесне или је ишла на водопој где и болесна.

3. Забрањује се износити из заражених авлија ђубре.

4. Забрањује се износити суву храну из заражене авлије као и из атара града Београда у друга места.

5. Забрањује се страним особама, марвеним трговцима и касанима да улазе у заражене штале. Особе, које су у зараженој штали или код болесне стоке посла имала,

могу из авлије изаћи тек онда по што оперу руке, очисте хаљине и обућу.

6. Забрањује се употреба и продаја некуваног млека.

7. Забрањује се увоз говеда у рејон управе, сем оне која је намењена за клање, и то само ако има уредан сточан пасош. Стока ова одмах ће се спровести у касапске штале код кланице и тамо оставити све док се не закоље. Сточна пијаца с говедима, до даље наредбе, не сме се држати у граду.

На свима улазима у град имају се одмах истањнути табле с натписом „устобоља и шал.“

9. Извоз говеди на овдашњој железничкој станици забрањује се до угушења заразе. И извоз пак свиња допустиће се под овим погодбама:

а) Пре него што сопственик хоће свиње да извезе, на 14 дана мора их подвргнути марвено-лекарском прегледу;

б) по истеку 14-ог дана свиње се морају на ново подвргнути прегледу, па ако се и тад нађу здраве, онда

в) имају се до станице железничке тако спровести да не буде никакве опасности да заразу приме, и

г) на железничкој станици подвргнуће се прописном прегледу.

10. Забрањује се водопој заједнички. Сваки је сопственик дужак своју стоку појити код своје куће.

11. Коже од болесне стоке, која би била заклата или би угинула, мора се дезинфиковати.

12. Штала и други простори у којима је болесна стока боравила, као и предмети који су код њих употребљавани, морају се очистити, дезинфиковати о трошку сопственика.

Сваки онај, који се не буде покоравао овим наредбама навућиће на себе казну §. 43 „закона о заштити сточних зараза“, који гласи: ко се не покорава осталим наредбама, издатим за заштиту од сточних зараза и њихово угушавање, него поступи противно, учиниће тиме преступ и казниће се, ако је намерно учинио тај преступ, затвором до једне године дана или новчано до 2000 динара.

Ако се у след овога преступа догодило да је стока заражена, онда се досуђује затвор до 3 године или новчана казна до 4000 динара. У случајевима недовољне пажње казниће се новчано до 200 динара; ако је услед те непажње, наступила каква штета, казниће се затвором до једне године или новчано до 2000 динара, а ако је у след тога какав човек умр'о — затвором од 1 месеца до 3 године.

ЛБр. 1590. Из управе града Београда. 31. Децембра 1890 године.

ИЗВЕШТАЈ

комисије за осветљење вароши Београда.

(НАСТАВАК)

Јер, господе, нађено је рачуном, да код лампа сијалица прелази 5 на сто а код пламених лампа 10 на сто електричне енергије су светлост а сви остали 95 на сто односно 90 на сто утроши се на споредне радње. Кад се још помисли да од енергије која се налази у угљену, којим се прави пара за окретање електричних машина прелази у најбољем случају само 10 на сто у електрицитет, онда излази да од енергије које има у угљену, прелази у електричну светлост код лампа сијалица само $\frac{1}{2}\%$ а код пламених електричних лампа само 1 на сто. Тај је проценат код лоја, зејтина и светлећег гаса још мањи и за то је увек најкорисније за светлост кад се енергија из угљена најпре претвори у електрицитет па тек онда у светлост.

Још се зна да је добијање електрицитета помоћу парних машина јевтиније но помоћу гасних; у примеру који овде цитирамо употребљени су гасни мотори ма да су скупљи, јер је таква била погодба.

Лајпцишка улица почев од раскрснице са Фридриховом улицом па даље, осветљена је Симесовим регенератив лампама које троше 80 к.м. гаса за сат и дају светлост од 120 нормалних свећа. Јужни део Фридрихове улице осветљен је гасним пламеновима Лакереровим који троше 120 к.м. гаса за сат и дају светлост 105 свећа. Северни пак део исте улице осветљен је тропламеним цевима Брејовим који такође троше 120

куб. мет. на сат и дају светлост од 105 свећа. Сименс и Халске тражили су за подизање осветљења (т.ј. за 1900·5 сати тога дела лајпцишке улице електричном светлошћу, 26.040 марака или 38 фенига (47·5 пр. дин.) на сат. Кад се узме да свака електрична лампа замењује три гасна феђера и да један куб. мет. гаса кошта 13·3 фенига (16·63 пр. дин.) колико је плаћено за ложење машина онда ево како стоје све те врсте осветљења за 1 сат:

гасним регенеративним лампама	0.32 м. = 0.40 д.
„ Лакереровим	„ 0.48 м. = 0.40 д.
„ Брејовим	„ 0.48 м. = 0.60 д.
електричним	„ 0.38 м. = 0.475 д.

Међу тим ево како стоје јачине појединих осветљења те површине мерене под углом од 30 степена са хоризонтом:

Регенератив лампе давале су светлост од 360 свећа	
Лакерерове	„ „ „ „ „ 315 „
Брејове	„ „ „ „ „ 315 „
Електричне	„ „ „ „ „ 880 „

Да поредимо економске прилике те две врсте осветљења још са друге стране. У Великој Кањижи уведено је ту скоро гасно осветљење, а у Инсебруку електрично. Експлоатацију на оба места врше приватна друштва и друштво које експлоатише гасно осветљење у Вел. Кањижи, позива приватне на упис и нуди гасни пламен од 10 нормалних свећа за 1·82 крајдара на сат. У исто време друштво које осветљава Инсебрук електрицитетом нуди електричну лампу од 10 свећа за 1·75 крајц. на сат, и то још под овим олакшавајућим околностима: ако лампа гори 1500 на годину онда је цена јевтинија за 6 0/10 ако гори 2000 сати онда 8 0/10 а ако гори 3000 сати цена опада за 12 0/10. Код гасног осветљења, горело се више или мање, цене су исте, јер вел. кањишко друштво не ставља никакве олакшавајуће околности.

Следећи ће наш пример још боље показати у каквом односу стоји гасно и електрично осветљење кад се тиче осветљавања целих вароши.

У вароши Теплицу у Чешквј постоји данас гасно осветљење; пошто ове године истиче рок уговору између друштва које гасом осветљава варош и општине, општина је одредила једну комисију која је имала да испита да ли је корисније по општину да задржи гасно осветљење који постоји, или да у место њега уведе електрично осветљење. У августу ове године коми-

сија је поднела свој извештај општини из кога вам цитирамо само ова места:

Продужење уговора са друштвом за гасно осветљење коштало би нашу варош, округло 11 000 форинта на годину.

Осветљење општинских зграда коштало би 1950 фор. на годину, а цена осветљења за приватне потрошаче изнела би 2.88 крајдара за сваку лампу и за сат.

Кад би се садање варошко осветљење ојачало са 60 Венамових лампа, онда би варош коштало осим горе поменутих 11.000 фор. и осим 5175 фор. за набавку материјала и намештање ових нових лампа, још 2500 фор. годишње.

Свега би дакле коштало општину мало ојачано гасно осветљење, 15450 фор. годишње.

На конкурс за електрично осветљење Теплиц-Шенау-ско друштво нуди се својим актом од 9. Јула 1890 (по нов.) да осветли варош према одређеним условима за 18.594·30 форината на годину.

Ово би осветљење било за 33·3 0/10 јаче од гасног.

Приватне би коштало електрично осветљење према пријави: ако приватна пријава у вароши буде мења од 4500 лампа, онда ће коштати једна лампа од 16 свећа $3\frac{1}{4}$ крајдара на сат; ако пријава буде од 4500 до 7000 лампа, онда $2\frac{1}{2}$ кр. а ако је већа од 7000 онда 2 кр. на сат; у сваком случају рачуна се 5 фор. основне таксе за сваку лампу.

Ако би се садање гасно осветљење комбиновало са електричним, увећавши садање гасно осветљење са 30 пламених лампа од по 10 ампера онда би варошко осветљење стало, 21500 форинти на годину.

Из друге једне понуде (Fürst Claruschen Güter Inspection) коштало би електрично осветљење (као и горње,) 19.078·30 фор. годишње.

Приватни би плаћали $3\frac{1}{2}$ односно $2\frac{2}{3}$ или 2 крајц. на сат и на лампу, поред основне таксе од 6 форинти.

Кад би пак сама варош о свом трошку извела електрично осветљење са 5000 лампа сијалица од по 16 нормалних свећа, и сама га експлоатисала, онда би електрично осветљење улица и пијаца коштало годишње 12000 форинти; и било би $5\frac{1}{2}$ пута јаче но садање гасно осветљење.

Осветљење варошких зграда и позоришта рачунајући да осветљење буде за 33 % јаче но

ПОДЖИСТАК

МАНСАРДА

ПРИПОВЕТКА

ЖИЛА КЛАРТИЈА

(НАСТАВАК — 10)

Бернар приступи мртвацу. Очи тврдичине беху још широм отворене, али већ стаклене.

Бернар остаде са свим ладан, рече само:

— Жалосно!

Затим остави мансарду и изађе на улицу.

— Дакле? запиташе га.

— Несрећан случај — одговори он; да сам знао, да је болестан, као најближи сусед...

— Шта ћете? — рече једна жена, ваша погрешка није!...

Тек у ноћ врати се Бернар кући.

Најпре баци поглед на своје благо (свој живот!) Затим узео једну књигу, прву која му паде под руку и покуша да чита, али га грозница на ново обузе.

Леже, али брзо опет устаде. Стаде прислушкивати да ли се што чује у старчевој мансарди. Алуцинацијом њему се причини да чује звек злата

— Луд сам! рече, и стаде да корача по соби певуцкајући, само да одгони мисли.

Чуо је, са свим јасно, да неко корача у побочној соби — и тај некад неустрашљиви човек стаде сада дрхтати као плашљиво дете. Мртвац, који лежи само два-три корака даље, постаде му тежак, као да га носи ни грбачи.

Ноћу, у несаници, кад часови једва миле, спопада нас уображење, ствари добијају други облик, машта чини своје, те и најмелији настаје плашљивцем.

Узрок је мање-више нервозност, а сваки темпераменат не подноси ни најмањи потрес. Бернар се љутио на самог себе. Али у исто време, сналажаху га чудне мисли и на ум падаху страховотно бабске приче из детињства о мртвацима и вукодлацима, чиме дадиље успављују децу.

— Да се повампире? мишљаше он, — да устане претећи у његовом белом покрову; — или, ако је већ ту, иза мојих леђа, спреман да ме зграби?

Чудновата језа прође му кроз тело, осети зиму и стаде да дрхти.

— Али, збиља, додаде, ја сам луда! Зар није механизам престао да ради? Тело је непомично и већ почиње да трули. Још мало времена па ништа од свега.

Умирио се, заборавио на тврдицу, и само стаде да мисли о благу које ће му пружити уживање.

Представљао је себи своје богатство и славу: посађен као краљ у средини ласкача које маме раскошни ручкови и његова милостивост, или их привезују скупоцени поклони; руга се свима и свему; пије, једе и живи — срећно, без престанка.

У зору заспа дубоким и мирним сном. Надвлада је његова јака природа. Жагор људи, који прикиваху мртвачки сандук пробуди га. Обуче се живо и изађе. Баш тад изношаху мртваца. Скиде пешир и пође за сандуком, погледајући подсмевно.

Сандук попеше на сиротињска мртвачна кола

— Пратићу га, рече Бернар.

Кола кренуше.

Бернар беше сам за колима. Пролазећи скидаху капе.

— То му је жена, рекоше неки

— Можда пријатељ.

— Биће да му је отац. —

— Јадан младић!

Кад Бернар чу те речи, он се обрадова. Дакле његова кривица доноси му већ моралну корист.

на улици коштало би 2000 односно 4000 фор. годишње.

Ако се одма јаве приватни са 3000 електричних лампа, онда ће чиста добит изнети. 12000 фор. годишње, то значи да би се приходом од приватних исплаћивало варошко осветљење.

Поред тога, општина би давала приватнима у Теплицу, струју за једну лампу сијалицу од 16 нормалних свећа за 2 крајцаре на сат, а то значи да би приватне коштало осветљење електрицитетом скоро у пола јевтиније но садање гасно осветљење. Јер сада кошта један гасни пламен од 16 нор. свећа кад гори 1000 сати на годину, 38 фор. 40 крајц. годишње, а кад гори 450 сати онда 17 фор. 28 крајцара, док би на против једна електрична лампа исте јачине коштала у првом случају 23 фор., а у другом 12 фор. на годину.

И на основу тих података, комисија предлаже општини да постојећи уговор са друштвом за гасно осветљење даље не продужује већ да у место гасног осветљења уведе електрично. —

Ми мислимо да се бољи пример са економског гледишта не може навести, који би одговарао приликама у којима се ми налазимо. Као што видите и он као и они напред наведени примери говоре у прилог електричне светлости и са економског гледишта.

Један је члан потписане комисије послон својим прошао кроз варош Удине која је сва осветљена електрицитетом, и ево каквих је података донео отуда. Удине је варош од својих 30000 становника, и цела дужина осветљених улица износи 45 километара.

Електрицитет се добија из динамо-машина које креће водена пара. Свега има 4 парна мотора, један од 140 а три по 70 коњских снага. Осим тога има и мањих машина за резерву. Динамо-машина има 7, три су веће и ране свака по 650 лампи а четири су мање и свака даје електрицитет за 400 лампи. Електрицитет, пре него што се пошље у лампе, проведе се кроз акумулаторе, који осигуравају правилност горења лампа.

По целој су вароши употребљене лампе сијалице и то разних јачина; има их од по 12, 16 и 25 нормалних свећа. Пламених лампа има врло мало, по главним улицама разређене су лампе од по 25 свећа на сваких 25 метара, а по споредним су лампе од 16 свећа и на 50 метара једна од друге.

Централа за справљање електрицитета смештена је у средени вароши, и одавде се електрицитет грана у седам главних праваца, од којих су два дугачки по 1800 метара, један 1700 метара, два по 1300, један 1200, и један 1000 мет.

Спроволника — жица — има и подземних и ваздушних, али се искуством дознало, да су подземне боље поред тога што су јевтиније, јер падзор лакши. За две године од како то осветљење постоји, није било ни једног несретног случаја.

Општина је закључила уговор са друштвом на 15 година, и за својих 500 лампа које скупа дају светлост од 10000 свећа, плаћа годишње 42000 динара. Данашње осветљење Београда од 600 петролеумских лампа, које све скупа износе једва 4000 свећа, кошта београдску општину на 33000 динара. Дакле у Удини електрично осветљење од 10000 свећа, дакле два и по пута јаче од нашега, кошта само 9000 дин. скупије.

Приватни плаћају за сваку лампу од 12 свећа јачине по 4-5 дин. паре на сахат, а за лампу од 16 свећа по 6 пара на сахат. Кад би се гасно осветљење имало по ту цену, онда би кубни метар морао коштати 30 пара динарских. Кад је општина пре две године расписала конкурсе за гасно осветљење, најнижа цена кубн. метра била је за приватне 40 пара дин. Да је наша општина онда усвојила најјевтиније понуђено гасно осветљење, онда би за 25% коштало скупије од електричног осветљења у Удини.

Ви ћете можда запитати, кад су тако повољне околности на страни електричне светлости, зашто и остале велике европске вароши не усвајају то осветљење него остају при гасном? — Одговор је врло прост: да све те вароши већ имају гасно осветљење и да су са друштвима која их осветљавају направиле уговоре на 50 и 100 година и да све док ти уговори постоје, не могу завести никакво друго осветљење. Веома је поучан пример са Минхеном у том погледу; општина минхенска закључила је уговор са друштвом за гасно осветљење, за врло дуги низ година и за сво то време не може се у Минхену завести електрично осветљење; на против предграђе минхенско Швабинг, у коме није било гаса, осветљено је електрички. Шта више, општина је минхенска тако себи везала руке да не може никакво друго ни гасно осветљење да уведе.

Исти је случај и са Генфом. Општина је те вароши пре неког времена поред постојећег гас-

ног осветљења увела електрично. Друштво које варош осветљава гасом подигло је парницу против општине и општина је парницу на свима судовима изгубила, те је морала, тек заведено електрично осветљење напустити.

Кад би дакле ма која варош у којој већ има гасног осветљења, хтела да заведе електрично, она би морала према постјећим уговорима да плаћа за гасно осветљење и онда кад би увела електрично; ако општине саме експлоатишу своје гасно осветљење, онда би требало упропастити и напустити цео уложени капитал за гасно осветљење, и утрошити нове исто толике суме на завођење електричног осветљења. Ви ћете признати, да се на такве финансијске жртве ни једна општина не може тако лако решити.

Ето у томе лежи главни разлог зашто све јевропске велике вароши не уводе с места електрично осветљење ма да је оно боље. Па и поред тога видимо, где богатије општине као што су париска, лондонска, берлинска, римска, петроградска и т. д. и т. д. осветљавају важније де-

(Свршите се)

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Збор. Сутра, 7. ов. м. држаће се општински збор, ради избора бирачких одбора за све квартове варошке, као што је објавом општинскога Суда обзнањено.

У гласачке спискове за овај збор увршћени су, према закону, само они бирачи, који су платили данак и за прошло полгође, дакле до краја 1890. год.

Комисија. Изасланици еснафа и појединих трговачких бранша имали су седницу 4. ов. м. у општинској дворани, и у истој према закључку конференције одбора општинског и грађанства (од 30. пр. мес.) већали о трошарини.

У овој седници је расправљано које су олакшице за поједине артикле потребне у трговинском интересу престонице.

Предлоге своје комисија ова поднеће Одбору општинском пошто се предходно прикупе податци колико се којих артикала

Стигосе на гробље.

— Где ћете саранити мртваца? упита Бернар.

— У општу јаму.

— Право је! помисли Бернар. Ништа за ништа па ни гроб!

Руна беше готова, чекаше свога госта

Спустише мртваца.

— Ја ћу знати где је, помисли Бернар.

Остаде да посматра људе како лопатама грћу земљу; грудве падаху на сандук жалосним и тмулим звуком.

Када се све сврши, Бернар даде гробарима напојицу, и остаде још неколико часова прекрштених руку гледајући затрпани гроб.

— Ту је! проговори, умро је! а мртваца се више не враћају. Свет је сад мој. Један покрет, па ево среће! Ха! па шта сам му и одузео? Полугу једну којом он није умео да управља, луда једна! У замену за то дао сам му парче земље и мир. Ми смо квит!

Удали се мирним и слободним срцем и душом. Ручао је у гостионици врло слатко. У опери узео једно од бољих места. Из опере вратио се кући. Спавао је мирно и дуго.

Када се пробуди, осећаше се снажан, весео и добро расположен.

Никад му сунце није изгледало тако сјајно, будућност тако ружичаста, живот тако лак.

Постао је господар своје судбине. Он који је до сада увек само слушао, од сада ће да заповеда.

Зна да је слободан, може да буде горд! Изашав на улицу, уздану дубоко, а задовољству своме даде израза речи: једва једном!

VIII.

Бернар не остаде дуго у својој кући у Харфиној улици. Једног дана он је напусти, а шта се кога тицало гди је отишао. Комшилук није разбиро много шта ради тај мало виђени човек. Ко пита за сиромаше! Одсуство Бернарово није бунило никога.

Он, међу тим, беше оставио Париз. Отпутова у питоме јужне крајеве, у оне крајеве о којима је давно сновио, жудећи за красотами уживања.

Као турист весело пропутовао, Шпанију, Италију и Грчку. У души његовој не беше се угасио осећај за уметношћу и ремек-делима, али ипак као аристократичан путник више је марио за добру кујну, извршену гостионицу, но за какву лепу и уметничку слику. Више га мамеше градови шански, кокетни и сјајни као очи у андалускиња, него ли класичне вароши грчке и латинске, које красе само бледи одсеви прошлости, слично сунцу на заходу.

Богатство боље но сиротиња, открива душу људску. Бернар сиромашак сматрао је себе за велика некад. Сиромаш Бернар!...

Где је сада онај Бернар, који је сневао о слави, испитивао и радио без одбора; где је онај двајестогодишњи свећеник који све жртвује и подноси за науку и уметност?

Тог Бернара не беше више. Он је сам себе убио.

У осталом, онај први Бернар није ни могао да живи — разумите то, човек пун поштења и скромности!

Овај други је господин Бернар, богаташ.

Ко би га сада срео на његовом путу и уживању, и видео како у радости просипа новац као какви принц, не би одиста никада ни помислио да је томе мрачном уживању претходила онако мрачна драма. Средиште Бернаровога живота, место гди је ваздух за њега најсвежији, био је Париз. После шестомесечног путовања, Бернар се врати у Париз.

Париз је истина огромна варош, али Бернар нађе своје место и отпоче да игра виђену улогу. У том свету пуном лакомисленика и раскаланога женскиња, стече он брзо име доброг, веселог и неуморног друга, који беше увек готов да држи највеће опкладе, да отима прву лепотицу и да пије најбоље вино.

(Наставиће се)

WWW.UNILIB.RS

увози са стране, и према томе за основу саставе нужни прорачуни.

Резултат пописа С радошћу можемо констатовати да је резултат пописа становништва у престпници превазишао очекивања, и да је Београд данас много насељенији но што се мислило. Пописом, који је извршен 1885. године, срачуњено је да Београд има свега 35.483. душа. Овим садањим пописом, коме се тачност не може порећи, показало се да Београд броји данас 57.485, дакле 22.000 више од последњег пописа. Квартонне пописне комисије нису још закључиле сасма рад: тако ће цифра воју данас саопштавамо, за неку стотину бити још већа.

Напомена. По ново обраћамо пажњу грађанства, да сва обавештења даје и трошаринске послове свршава у име Суда општинског, главна трошаринска управа, чија се канцеларија налази на марвеном тргу.

Ној се ваља обраћати за све предмете трошаринске, а не непосредно Суду општинском.

ГЛАСНИК ОПШТИНСКОГ СУДА.

О продавачким дозволама. Прекупци, пиљари, клачи као и сви остали продавачи, који радњу своју врше на основу дозвола општинске власти, коју су добили у прошлој години, дужни су до краја овога месеца пријавити се општинском суду, да им се изда нова дозвола. Сваки треба са собом да понесе своју дозволу.

Пиљари, који нису прошле године вадиле дозволу, треба да поднесу уверење еснафа пиљарског да ову радњу упражњавају. Прекупци и клачи, који нису до сада добили дозволе, треба да понесу са собом пореску књижицу и даду лично јемство двојице грађана.

Ко се до краја овога месеца не одазове овоме, биће одговоран.

За продаваче по вароши. Сви они који ма што продају по улицама, имају се до 15. овог мес. пријавити Суду општинском, да им се на то да дозвола. Ово се тиче: продавача књига, листова, посланица, млекара, шећерлемичара, бозара, пекара, колачара, бадемџија, кестењара и т. д. Опомињу се газде, који дају што на распродају, да ће и они бити одговорни ако су продавци њихови момци, а не буду се пријавили и добили дозволу.

За потрошаче. Обраћа се пажња грађанства на то, да се сваки клони и самог пробања некуваног млека, почем су констатоване на стоци заразне болести. Употреба некувача млека може бити од опасних последица; и за то сваки, у сопственом интересу, треба да обрати пажњу,

ИЗВЕШТАЈ

О РАДЊИ ЦАРИНАРИЦЕ БЕОГРАДСКЕ НА ЖЕЉЗН. СТАНИЦИ У МЕСЕЦУ ДЕЦЕМБРУ 1890. ГОД.

I. увозна радња.

У току целога месеца увезено је са стране у Србију 503 вагона са 44.534 колета разне робе

у теж. 3.112.423 килогр. у овој количини убрјано је:

55 вагона каменог угља, 24 вагона шећера, 15 вагона шпиртуса, 15 вагона гаса, 15 вагона гвозђа и плеха, 11 вагона дувана, 11 вагона даске, 10 вагона јексера, 9 вагона стакларије, 6 вагона кожа сирових, 6 вагона пиринча, 4 вагона зејтина, 4 вагона артије, 3 вагона памука, 3 вагона пасуља, 2 ваг. пива, 2 вагона цакова, 2 вагона машинерије, 2 вагона вина, 2 вагона жигица, 1 вагон коре за штављ. кожа, 1 вагон цемента, 1 вагон брашна, 1 вагон вуне, 1 вагон сапуна, и 2 краве.

II. провозна радња.

Из Аустро-угарске за Бугарску и Турску провезено је 210 вагона са 20.063 колета разне робе у теж. 1.707.210 килогр.

III. Извозна радња

Искључиво жељезницом извезено је за иностранство и то: 6152 комада свиња, 632 волова, 40 крива, 19 бивола, 324.001 кила сувих шљива, 130.715 кила кожа сирових, 100.688 кила овса, 71.130 кила кукуруза, 64.019 кила вина, 40.050 ражи, 34.064 кила заклане живине, 21.330 кила брашна, 20.200 кила јечма, 17.820 кила кукоља, 10.204 кила коске, 10.000 кила мекиња, 10.000 кила пива, 9.710 кила јабука, 8.390 кила ораја, 7.560 кила масти, 4.745 кила вуне, 1.852 кила црева, сланих 1.148 куб. метара дуга пинтерских и 3 кубн. хв. камена за калдрму.

IV Маанипулација — беше сведена на 2553 ком. царинских експедиција. Од овог броја долази и то:

На увозне декларације 1517, извозне 311, провозне 139, сместишне 27 комада, на увозне

пропратнице 175, провозне 232, поштаиске 63 и на пртљажне 89 комада.

V. приход. — На каси овог месеца пало је свега на име овог рада и то:

1. Од царине и др. држ. и општ. такс. 204.697,92 л.
2. » обртне порезе . . . . . 65.106,97 »
свега 269.804,89 л.

ОБЗНАНА

— О прилепливању таксених марака на објаве —

Расписом господина министра финансије од 3. тек. мес. ПрБр. 11.704 објашњено је да се на сваку објаву за издавање под кирију, било написану било штампану, мора од сад прилепити марка од 5 пара динарских.

То се овим, а према наредби Управе вароши, даје грађанству на знање

Од Суда општине вароши Београда 15. новембра 1890. АБр. 2255.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

Од 28. Дец. 1890. закључно ишло је до 4. Јан. 1891. преко општинских кантара:

ТЕЖИНА	Ч е г а	100 к. просечна цена	ТЕЖИНА	Ч е г а	100 кгр. просечна цена
20.400	Брашна пшенична	17.80	13.110	Сламе	2.50
	Шпиртке	—	661	Масти	125
100.334	Пшенице	13.00	220	Кајмака	100
710.73	Кукуруза	10.20		Разне зелени	—
754	Ражи	12.40	295	Сила	50.—
	Ћумура дрвена	—	590	Луча	4.50
39.759	Јечма нова	10.70	7.760	Коже суве	—
87.370	Овса	12.—		Катрана	—
	Јабука	—		Црева урађена	—
2.717	Пасуља	28.50		Паприке алеве	—
2.215	Кромпира нова	12.—	7.078	Свиња дебелих	73.—
240	Арпаџика	7.50		Рибе фришке	—
578	Црна лука	4.50	26.195	Сува меса, пршуте	220
	Меда	4.50	980	Креча	3.50
1.496	Ораја	27.—	10.842	Земље лончарске	—
	Грожђа	—		Купуса кисела	—
	Воћа разна	—	50.000	Камена проста	—
	Живине урађене	—	30.700	Дрвенарије разне	—
30.000	Угљена камена	3.50	122.180	Вина црна	30.—
62.087	Шљива сувих	60.—	382	Ракије комовете меке	80.—
	Масти	—	1.483	» шљивовите меке	58.—
86.020	Сена	4.50			

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА.